

Husmamsellens skottårsvisa.

(Renskriven af en skrifvare)

1. Här, o män, ni anbud hafva
Af en giftasvuxen mö
Som är kristnad till Gustafa
Af en prest på Sollerö.
Hon har suckat uti dagar,
Suckat har hon uti år.
Ingen efter henne jagar,
Ingen friare hon får.
2. Knyten med mig kärleksbandet!
Lös min boja hvem som vill!
Såsom husmamsell på landet
Vet man nog att man är till.
Visten I, hvad jag får lida
Ifrån morgon och till kväll,
Medlidsamt I skullen kvida:
Stackars liten husmamsell!
3. Kunnig är jag på det hela,
Månget knep jag känner till.
På piano kan jag spela:
"Litet bo jag sätta vill",
Och dessutom byka, tvätta,
Städa stugan fin och grann,
Strumpor stoppa, sy och sprätta,
Det är just hvad Stafva kan.
4. Ännu ej perdu är kraften,
Än af flickan bär jag spår.
Slät är huden, fast jag haft den
Uti fem och tjugo år.
Ofta ungdomskänslan vaknar,
Allt är kvar, hvad jag har fått.
I min öfverkäk jag saknar
Gudskelof en kindtand blott.
5. Gubben min bör vara ståtlig,
Kvick och rolig, frisk och sund.
Magerhet är oförlåtlig,
Sjelf jag väger elfva pund.
Jag en krigsman lätt försakar,
Pengar blott han älska plär.
Hellre tar jag en skomakar`
Än en vräkig militär.
6. Gubben hållas skall i tygel,
Så att han går jemna fjät;
Muckar han så får han prygel,
Mycket prygel - hör ni det!
Med besked jag honom tuktar,
Om han älskar nattligt søl.
Det är icke värddt han luktar
Hvarken brännvin eller öl.
7. Är han fattig, låt så vara,
Blott en gentleman han är.
Hela rasket skall jag klara,
Blott jag blir i honom kär.
Om han går i bara blusen,
Det gör intet, må ni tro.
Jag skall ärfva 20.000
Af en tant i Örebro.
8. Så, o männer, alls ej häpen.
Friar jag en skottårsdag.
Tviflen ej, att jag är näpen!
Derpå tviflar aldrig jag.
Mången kärlig helsning har i
Denna vers båd` Y och X,
Sundbyberg i Januari 1895
Gustafva

Efterskrift.

1996 är ju skottår, och ovanstående kan ses som ett litet tips till de flickor som vill ta chansen i år. Varför inte pröva med en kontaktannons? Gustafvas visa är ett exempel på en sådan, modell 1800-tal.

Ovanstående visa är hämtad från ett gulnat tidningsurklipp, som hittats i ett gammalt hus i Blekinge. Den familj som senast bodde där, tyckte mycket om att sjunga, och man klippte ur och samlade på alla skillingtryck som man kom över. Kanske passar melodin "Sorgeliga saker hända"?

Visan handlar om en Gustafva, som är "kristnad af en prest på Sollerö". Detta väcker naturligtvis nyfikenheten, och en titt i församlingens födelse- och dopböcker ger visst resultat. Under hela 1800-talet finns endast en flicka på Sollerön som är döpt till ett för orten så ovanligt namn som Gustafva. Ska vi gissa att det är hon.

"Vår" Gustafva är inte någon vanlig Sold-kulla precis, utan tillhörde "herrskalet" på ön. Föräldrarna var Capitain Gustaf Adolf Godée och Carolina Gustafva Obitz. Dessa båda sammanvigdes på Sollerön i oktober 1825. Vid denna tid var G. A. Godée stabskapten vid 2. majorens (Orsa) kompani, och transporterades senare till kompanichef vid Rättviks kompani i januari 1826. Av någon anledning bodde de på Sollerö Kaptensboställe Gustafsborg, alltså i Haraldsarvet. Det var här Emma Gustafva föddes den 29 augusti 1826, som först i raden av fem syskon.

1836 blev Godée kompanichef vid Mora kompani, och familjen flyttade till Mora Noret. Efter endast fem år dog kapten Godée och familjen skingrades. Gustafva, som då var 16 år, flyttade till Stockholm, där spåren slutar. Nu fick hon - får man förmoda - försörja sig själv, och det gjorde hon tydligen som "husmamsell".

Hur gick det då, Gustafva? Dök någon gentleman upp? Ja, tänk om man det visste!

Margit Andersson.